

ORĘDOWNIK

STAROSTWA I POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby, przynajmniej raz w tygodniu. — Prenumerata kwartalna 180 mk., miesięczna 70 mk. — Poszczególne numery 10 mk.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 20.— marek od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 30.— marek od wiersza.

Redakcja: Starostwo w Pucku. — Nakład i drukarnia: „Drukarnia Gdańska“ Tow. Akc., Gdańsk.

Nr. 8.

Puck, środa, dnia 8 lutego 1922 r.

Rok 36.

Część Urzędowa

72. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 XI 21 o podwyższeniu i sposobie pobierania podatku od zapalek na obszarze b. dzielnicy pruskiej.
73. Rozporządzenie Ministra b. dzieln. pr. z dnia 27. XI 21 w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24. XI. 21 o podwyższeniu i sposobie pobierania podatku od zapalek na obszarze b. dzielnicy pruskiej.
74. Ogólno — polska taryfa osobowa — dla inwalidów wojennych.
75. Ogłoszenie Inspekcji Szkolnej w Pucku.

72.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 r. o podwyższeniu i sposobie pobierania podatku od zapalek na obszarze b. dz. pruskiej.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dn. 10 maja 1921 o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. nr. 41 poz. 248) postanawia Rada Ministrów co następuje:

§ 1. Określony w § 2 niem. ustawy z dnia 15 lipca 1909 r. (Dz. U. Rz. Niem. 814) zmienionej ustawą z dnia 6 czerwca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 241) podatek od zapalek ustanawia się w kwocie dwóch marek od pudełka zapalek wszelkich rodzajów zawierającego nie więcej niż sześćdziesiąt sztuk, od pudełka zaś z zawartością większą niż sześćdziesiąt sztuk w kwocie dwóch mk. od każdych sześćdziesięciu sztuk lub reszty, tej ilości niedosięgającej.

Zapalki wszelkiego rodzaju zaopatrzone masą zapalną na obu końcach i wogóle zapalki posiadające więcej niż jedno zapalenie podlegają podatkowi powyższemu w takiej wielokrotności, ile jest możliwych zapaleń.

§ 2. Znosi się § 3 powołanej ustawy o podwyższeniu o 20 procent podatku od zapalek wyprodukowanych w fabrykach puszczonej w ruch po 1 stycznia 1909 r. oraz od zapalek wyprodukowanych w fabrykach puszczonej w ruch przed 1 stycznia 1909 o ile ich produkcja przekracza przeciętną produkcję z ostatnich trzech lat przed 1 stycznia 1909 r.

§ 3. Opłatę akcyzy od zapalek uskutecznia się podobnie jak i w innych dzielnicach Rzeczypospolitej przez naklejenie na pojedynczych pudełkach opasek podatkowych (banderoli), wykupywanych w kasach skarbowych.

Cena sprzedaży banderoli, oprócz należności akcyzowej zawierać może również kosztu przygotowania banderoli w wysokości ustalonej przez Ministra Skarbu. Minister Skarbu ma prawo według uznania zaniechać popierania tych kosztów.

§ 4. Banderolowanie zapalek wyrobionych w kraju odbywa się przed wypuszczeniem ich z fabryki, zapalek zaś sprowadzonych z zagranicy, po nadejściu ich do miejsca przeznaczenia w lokalach składowych sprowadzającego. Banderolowanie to w obu wypadkach podlega nadzorowi organów kontroli skarbowej.

§ 5. Określona w § 28 powołanej ustawy kara pieniężna w kwocie 150 marek ustanawia się w kwocie 10 000 marek, a ustanowiona w § 30 powołanej ustawy grzywnę porządkową od 1 do 300 mk. ustanawia się w kwocie stu do dziesięciu tysięcy marek.

§ 6. Ustęp drugi § 22, ustęp drugi § 37, dalej §§ 39, 40, 41, 42, 43, 44 i 45 powołanej w § 1 ustawy znosi się. Wszystkie inne postanowienia tej ustawy, o ile są sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia, tracą moc obowiązującą.

§ 7. O ile w chwili wejścia w życie tego rozporządzenia będą istnieć układy o dostawę zapalek, to dostawca będzie upoważniony zażądać od odbiorcy zapłaty różnicy, powstałej z powodu podwyższenia podatku.

§ 8. Zapasy zapalek już opodatkowanych, znajdujące się na obszarze b. dzielnicy pruskiej w składach, w lokalach handlowych lub transporcie w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia, przekraczające ilość stu pudełek normalnych (o zawartości sześćdziesięciu sztuk), podlegają zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu w sposób określony w § 3. Zgłoszenie ma nastąpić we właściwym urzędzie skarbowym w dniach 8 po wejściu w życie tego rozporządzenia. Zapalki w ilości ponad 100 sztuk pudełek, znajdujące się w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia w transporcie, mają być przez odbiorcę zgłoszone do dodatkowego opodatkowania w dniach 3 po odebraniu. Przy dodatkowym opodatkowaniu zostanie odliczony już uiszczony według dotychczasowych przepisów podatek.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 stycznia 1922 r.

§ 10. Wykonanie tego rozporządzenia powierza się Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Prezydent Ministrów: A. Ponikowski.
Minister b. Dzielnicy Pruskiej: Wybicki.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 2 lutego 1922 r.

Lipski, starosta.

73.

Rozporządzenie Ministra byłej Dzielnicy Pruskiej z dnia 27 grudnia 1921 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 24 listopada 1921 r. o podwyższeniu i sposobie pobierania podatku od zapalek na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1921 r. o podwyższeniu i sposobie pobierania podatku od zapalek na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. nr. 100, poz. 719) zarządza się co następuje:

§ 1. Kasy skarbowe zaopatrują się w przepisane banderole pobierając je za zamówieniami w izbach skarbowych (Wydział Ogólny—Oddział Gospodarczy), które je znów zamawiają w głównym urzędzie kasowym Ministerstwa Skarbu w Warszawie.

Cena sprzedażna banderol wynosi według postanowienia Ministerstwa Skarbu łącznie z kosztami ich sporządzenia kwotę 2040 mk. za 1000 sztuk, z czego przypada na podatek (akcyzę) 2000 mk. a na zwrot kosztów sporządzenia 40 mk.

§ 2. Wytwórcy i sprowadzający zapalki z zagranicy mają zaopatrywać się w potrzebne banderole w kasach skarbowych za pomocą zamówień według załączonego wzoru nr. 1 które mają przedłożyć kasie skarbowej w 2 egzemplarzach. Kasa skarbową stwierdza na 1 egzemplarzu wydanie zamówionych banderoli umieszczając na nim pozycję księgi rozchodu banderoli i wręcza go zamawiającemu, drugi zaś zatrzymuje u siebie jako załącznik księgi rozchodu banderoli (§ 178 Instr. dla kas skarbowych).

§ 3. Wytwórcy i sprowadzający zapalki z zagranicy mają na otrzymane w kasie skarbowej banderole prowadzić księgę przychodu i rozchodu według załączonego wzoru nr. 2, do której mają dołączać zwrócone im przez kasy skarbowe egzemplarze zamówień.

Księgi te należy prowadzić rocznie a następnie przez dalsze trzy lata przechowywać starannie i na żądanie urzędów skarbowych okazywać.

§ 4. Banderole mają być nalepione na tej stronie pudełka, z której je się otwiera tak, aby przy pierwszym otwarciu pudełka banderola musiała ulec rozdarciu.

§ 5. Pobieranie podatku od zapalek, sprowadzonych z zagranicy, odbywa się wedle następujących zasad:

1. Zapalki sprowadzone być mogą z zagranicy wyłącznie przez urzędy celne kolejowe; od zasady tej dozwolone są wyjątki co do zapalek, wiezionych przez podróżnych w ilościach wolnych od opłaty celnej.

2. Urzędy celne ograniczają się do pobierania wyłącznie należności celnych; dotyczy to także tych urzędów, które (w b. zaborze austriackim) pobierały dotychczas równocześnie z cłem także akcyzę.

3. Równocześnie z ocleniem zawiadamiają urzędy celne o wysłaniu władzę skarbową miejsca przeznaczenia zapalek, podając w zawiadomieniu: imię, nazwisko, miejsce zamieszkania oraz bliższy adres odbiorcy, a dalej numer wozu kolejowego oraz wagę, ilość skrzyń, ilość pojedynczych pudełek w skrzyni i ilość ogólną (tę ostatnią ilość cyfrowo i słownie), a wszystko to według deklaracji (kwitu celnego).

Zawiadomienia te wysłać należy w listach poleconych do właściwej władzy skarbowej II instancji.

4. Władza, która otrzymała od urzędu celnego rzeczony zawiadomienie, wydaje bezzwłocznie dalsze zarządzenia co do obanderolowania zapalek względnie, w wypadku zmiany miejsca przeznaczenia zapalek, skierowuje zawiadomienie do innej właściwej władzy (również w liście poleconym).

5. Odbiorca zapalek, otrzymawszy zawiadomienie kolejowe o nadejściu przesyłki, obowiązany jest donieść o tem najpóźniej do 24 godzin najbliższemu organowi kontroli skarbowej oraz wykupić w kasie skarbowej (urzędzie skarbowym) banderole w takiej ilości, jaką była ilość podanych do oclenia zapalek. Gdyby przesyłka nadeszła do miejsca przeznaczenia z ubytkiem zapalek, to w wypadku tym nie użyte do naklejenia na pudełkach banderole stają się własnością Skarbu Państwa i kontrola skarbową oddaje banderole te z powrotem do kasy ze stosownym pismem, a kasa zapisuje je w odnośnym rejestrze na przychód i wydaje na to potwierdzenie kontroli skarbowej. Potwierdzenie to dołącza kontrola skarbową do sprawozdania, jakie o dokonanym obanderolowaniu całej przesyłki przedłożone być ma władzy w punkcie 3 wymienionej.

§ 6. Zgłoszenie zapalek do dodatkowego opodatkowania ma nastąpić pisemnie w 2 egzemplarzach. Jeden egzemplarz zgłoszenia zatrzymuje urząd skarbowy u siebie a drugi zwraca zgłaszającemu potwierdzając na nim zgłoszenie. Na podstawie zgłoszenia sprawdzą organy skarbowe zapasy zapalek i wynik umieszczą na obu egzemplarzach zgłoszenia, poczem odesła 1 egzemplarz zgłoszenia do kasy skarbowej. Z drugim egzemplarzem zgłoszenia ma się zgłaszający zwrócić do kasy skarbowej celem wykupienia potrzebnej ilości banderoli. Zgłoszenie to zastępuje w tym wypadku zamówienie potrzebnych banderoli.

Stwierdzone przy sprawdzaniu zapasów różnice nie przekraczające 10% ponad ilość zgłoszoną nie powodują wdrożenia postępowania karnego.

§ 7. Uchyla się §§ 6, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 23a, 24 ustępy 6 i 7, 43, 44 i 47 niemieckich przepisów wykonawczych z dnia 30 sierpnia 1909 do niemieckiej ustawy o opodatkowaniu środków do zapalania z dnia 15-go lipca 1909 (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 814) zawartych w Dzienniku Centralnym Rzeszy Niemieckiej z r. 1909 str. 864 i zmienionych dalszemi przepisami, zawartymi w Dzienniku Centralnym Rzeszy Niemieckiej z r. 1910 str. 204, z r. 1911 str. 21, 28, 258, 260, z r. 1912 str. 423 i z r. 1913 str. 148 i 151, oraz wszystkie inne przepisy niemieckie sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem.

§ 8. Ustanowione w § 36 niem. rozporz. wykonawczych należytości wymierza się według obecnie obowiązujących przepisów o należytościach urzędników państwowych.

§ 9. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1922 r.

Minister b. Dzielnicy Pruskiej: Wybicki.

Powyzsze podaje do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 2 lutego 1922.

Lipski, starosta.

74.

Ogólno-polska taryfa osobowa — Cz. II — VI. Dla inwalidów wojennych.

A. Dla wszelkich Inwalidów.

1. Osoby które na wojnie odniosły rany lub przyprawione zostały o kalectwo i znajdują się w opiece urzędów dla inwalidów lub urzędowo uznanych stowarzyszeń inwalidów wojennych, przewozi się Kl. II lub III pociągów osób lub mieszanych za połowę normalnej opłaty taryfowej przy przejazdach:

a) od miejsca pobytu inwalidy

(1) w celu poddania się zabiegom u lekarzy-spec., umieszczenia w zakładzie leczn. lub kształcącym, do uzdrowisk lub na kursy kształc. dla inwalidów wojennych, do biur porad, założonych przez instytucje Urzęd. opieki nad inwalidami, lub przez związki zawodowe, oraz do pracodawcy, celem zgłoszenia się do pracy,

(2) do objęcia pracy

b) do miejsca zamieszkania lekarza-spec. do zakł. leczn. lub kształc. do uzdrowisk, lub wreszcie na kursy kształcące dla inwalidów wojennych,

c) od biura porad do dalszej jazdy,
(1) do pracodawcy celem zgłoszenia się do pracy — (2) do objęcia pracy.

d) po pobyciu w zakładach leczn. lub kształc. albo uzdrowiskach w razie powtórnego zbadania na miejscu zamieszkania najbliższego lekarza spec.

e) w razie powrotu w wypadkach wskazanych pod a) (1), b), c) (2), i d) do miejsca zamieszkania lub pobytu inwalidy.

2. Potrzebny w danym razie dla inwalidy przewodnik korzysta również z powyższej ulgi w drodze tam i z powrotem.

3. Do uzyskania wspomnianej ulgi dla siebie oraz dla przewodnika winien jest inwalida przedłożyć w kasie biletowej zaświadczenie.

4. Jako zaświadczenie, które ma być imienne służy:

a) przy przejeździe — tam i z powrotem — potwierdzenie na urzędowym blankiecie związku inwalidów co do tego, że wysłanie inwalidy do lekarza-spec., zakładu leczn. lub kształc., uzdrowiska, na kursy kształc. dla inwalidów, do biur porad, pracodawcy lub w celu objęcia pracy — zarządził ten związek.

Ponadto

b) w drodze powrotnej lub przy dalszym przejeździe, jedno z następujących potwierdzeń; lekarza spec. że dokonał badania lekarskiego, a także, w danym razie, że polecił inwalidzie udać się do zakładu leczn. lub kształc. uzdrowiska, albo wreszcie na kursy kształcące dla inwalidów woj. zakładów leczn. lub wychowawcz., albo zarządu urzędnika z ukoń-

czenia pobytu, kierownika kursów kształc. z ukończenia tychże — biura porady, że jej udzieliło, a także w danym razie, że poleciło jechać dalej do pracodawcy, celem zgłoszenia się do pracy, lub objęcia jej, — pracodawcy, że inwalida zgłosił się u niego.

5. Zaświadczenia, o których wyżej stempluje kasa biletowa, zapisuje na nich numery wydanych biletów i zwraca inwalidom, którzy winni je okazywać przy kontroli biletów, a po ukończeniu podróży oddać łącznie z biletami na przejazd.

6. Wózki oraz fotele, potrzebne dla inwalidów w podróży, przewozi się bezpłatnie za osobnym zaświadczeniem, do których stosują się odpowiednio przepisy, zawarte pod p. 4. Zaświadczenia te, o ile wózki lub fotele przesyła się jako bagaż, zatrzymuje kasa stacji nadania.

II.

W celu otrzymania 50% zniżki taryfowej, udający się w podróż koleją inwalida winien przedstawić w kasie biletowej odpowiednie zaświadczenie, wystawione przez uprawnioną do tego instytucję.

Prawo wydawania zaświadczeń mają tylko:

1. Ekspozytury Sekcji Opieki Depart. Sanit. M. Sp. Wojskowych.
2. Wszystkie powiat. Komendy Uzupelnień (PKU.).
3. Wszystkie Starostwa, na całym obszarze Rzeczypospolitej.
4. Związek inwalidów wojennych Rzeczypospolitej Polskiej wraz z jego oddziałami prowincjonalnymi.

Wszelkie inne stowarzyszenia inwalidów wojennych, dotychczas nie zarejestrowane i urzędowo nie uznane, prawa tego nie posiadają.

Uwagi Ponieważ po ukończonej jeździe zaświadczenie ma być oddane łącznie z biletami, winien inwalida celem uzyskania zniżki postarać się w każdym poszczególnym wypadku o osobne poświadczenie. Zniżka inwalidom przysługuje jedynie na podróż o charakterze, wyszczególnionym powyżej pod a), b), c), d) i e).

Powyzsze podaje do wiadomości.

Puck, dnia 2 lutego 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego.

Lipski, starosta.

75.

OGŁOSZENIE.

Inspekcji Szkolnej w Pucku.

Wszystkim pp. Kierownikom (meczkom) szkół powszechnych obwodu podaje do wiadomości:

Dzień 10 lutego br. rocznica zajęcia wybrzeża morskiego przez władze nasze jest wolny od nauki.

Pp. kierownicy (niczki) szkół zechcą urządzić w tym dniu w szkołach odpowiednie uroczystości — deklamację, śpiewy i przemowy — nadesłać programy i sprawozdania Inspekcji Szkolnej.

Zaznaczam zarazem, że konferencja odbyć się mająca 9 bm. odroczone została na czwartek, dnia 16 bm.

Puck, dnia 3 lutego 1922 r.

Górny, inspektor szkolny.

Dnia 2. lutego zmarł nagle, wskutek nieszczęśliwego wypadku

Jan Turlejski

urzędnik Powiatowej Kasy Oszczędności.

W zmarłym traci powiat prawego, sumiennego urzędnika i dobrego obywatela Polaka.

Część jego pamięci!

P U C K, dnia 3. II. 1922 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
L i p s k i, Starosta.

Dnia 2. lutego padł ofiarą nieszczęśliwego wypadku

Jan Turlejski

urzędnik Powiatowej Kasy Oszczędności.

W zmarłym tracimy wzorowego współpracownika i kochanego kolegę, którego zachowamy zawsze w najlepszej pamięci.

P U C K, dnia 3. II. 1922 r.

Urzednicy Wydziału Powiatowego
i starostwa puckiego.